

מ"ת 21015/08/18 - יחיא ביסאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 21015-08-18 ישראל נ' יחיא ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	יחיא ביסאן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש.

המבקש, הינו נאשם 1, יחד עם שלושה נאשמים נוספים, נגדם הוגש, ביום 9.8.18, על ידי המחלקה לחקירות שוטרים, כתב אישום, הכולל ארבעה אישומים, במסגרתם מיוחסים למבקש עבירות רבות של לקיחת שוחד, סיוע ללקיחת שוחד, תיווך בשוחד (אישום ראשון), שוד, שימוש לרעה בכוח המשרה, הפרת אמונים (אישומים שני ושלישי), שיבוש מהלכי משפט (אישום שלישי), עבירה של השגת מידע מהמרשם הפלילי (אישום רביעי).

עובדות כתב האישום מגוללות פרשה מורכבת, לפיה המבקש והנאשם 2, אשר בתקופה הרלבנטית שירתו כשוטרי סיור במשטרת ישראל, קשרו קשר יחד עם שני הנאשמים הנוספים, לפיו יאיימו על מחזיקי דירות הימורים בהם נהגו עובדים זרים לשחק משחקי הימורים כי אם לא ישלמו להם כספים, תפשוט המשטרה על המקום. על פי הנתען, החל מחודש מאי 2017 ואילך, המבקש ונאשם 2, בסיועם של נאשמים 3 ו-4, גבו ממחזיק אחת הדירות דמי שוחד בסך של 4,000-7,000 ₪, תמורת הבטחה כי המשטרה לא תפריע לפעילות ההימורים בדירה. בנוסף, בשני אירועים שונים, כשהם לובשים מדים ונושאים נשק, הגיעו המבקש ונאשם 2, באמצעות ניידת משטרה, לשכונה בתל אביב בה מתגוררים נתונים זרים רבים, ותוך כדי חיפוש בדירותיהם ובכליהם, ללא סמכות ושלא כדון, תוך ניצול חולשתם, איומים ומצג שווא, שדדו המבקש ונאשם 2 סך של כ- 327,000 ₪. למבקש מיוחס אישום נוסף, רביעי במספר, בגין הפקת מידע ממאגר המרשם הפלילי שלא כדון ושלא לצורך עבודתו.

ביום 14.8.18 הורה בית משפט זה (השופט מ' אגמון - גונן) על שחרורו של המבקש למעצר בית מלא, בפיקוחם של ארבעה מפקחים, וכנגד ערבות עצמית בסך של 50,000 ₪, שתי ערבויות צד ג' ופיקדון באותו הסכום.

ביום 24.12.18 התיר בית משפט זה (השופטת ש' זמיר) למשיב 1 לצאת מידי יום בין השעות 16:00-18:00 לצרכיו השונים, ובתנאי שילוה ויפוקח באופן צמוד והדוק על ידי מי מהערבים המפקחים.

ביום 23.1.19 התיר בית משפט זה (השופט ר' בן-יוסף) את יציאתו של המשיב 1 לעבודה בין השעות 05:30-19:00 תחת פיקוחו הצמוד של מעסיקו, ובתנאי שמקום העבודה לא יהיה דרומה מקו חיפה-טבריה.

ביום 27.6.19 ניתן תוקף של החלטה שיפוטית מחייבת להסכמת הצדדים לפיה בכפוף לערבות עצמית בסך של ₪ 100,000 וערבויות צד ג' של אשת המבקש, יבוטל מעצר הבית והמבקש מתחייב להיות נתון בפיקוח אחד המפקחים במשך כל שעות היממה. כמו כן הוסכם כי יותר למבקש להגיע עד קו פתח תקווה ובלבד שלא יצור קשר או יתקרב למי מהמעורבים.

ביום 4.10.19 הוגשה הבקשה הנדונה לעיון חוזר. בבקשה עותר המבקש לבטל את מגבלת הפיקוח המלא ותחתיו ליתן צו המורה על הרחקתו מהעיר תל אביב, שם מתגוררים המתלוננים כולם. בתוך כך נטען כי חלוף הזמן, כמו גם העובדה כי המשפט מצוי בתחילתו ועד כה נשמעה עדות עד תביעה אחד וכי מדובר במשפט הצפוי להתארך זמן רב, וכן העובדה כי המבקש לא הפר את תנאי שחרורו והוכיח כי הוא ראוי לאמון, מצדיקים הקלה נוספת בתנאי שחרורו. נטען כי המבקש נעדר עבר פלילי, מסוכנותו הוערכה כנמוכה, נקבעה חולשה ראייתית ביחד לאחד משני אישומי השוד וכי הושעה מתפקידו במשטרה ללא שכר ונשקו נלקח. נטען כי התנאים המגבילים בהם מצוי המבקש כיום, פוגעים ביכולתו להתפרנס, היות והעבודה אצל מעסיקו נחלשה והמבקש אינו עובד, אצל מעסיקו, למחיתו בכל יום. באשר לטענת המשיבה כי עד תביעה טען כי הוא מאוים, נטען כי מדובר בטענה הנשענת על אמרת עד מחוץ לפרוטוקול ואין לייחס לה כל משמעות, בייחוד כשהנחה היא כי לעד התביעה אינטרס אישי משום שאשרת השהייה שלו פגה.

באת כוח המשיבה התנגדה לבקשה. לטענתה, המבקש מצוי בתנאים מגבילים מינימאליים ביותר המתחשבים במסוכנותו אך גם בכך שמדובר בשוטר נעדר עבר פלילי. עם זאת, מסכימה באת כוח המשיבה לאפשר למבקש לצאת ללא פיקוח על מנת לאתר מקום עבודה אחר, אולם באופן מוגבל ולצורך זה בלבד.

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני באת כוח הצדדים, אני סבור כי חלוף הזמן ושינוי נסיבות הקשורות בכך שהמבקש אינו עובד בכל יום אצל מעסיקו, משום ירידה בנפח העבודה אצל המעסיק, עשויים להצדיק הקלה נוספת בתנאי שחרורו של המבקש ובמגבלת המרחק, לצורך פרנסתו, אך בתנאי שיוצג מקום עבודה קונקרטי אשר העסקתו של המבקש שם תחייב הקלה כאמור וייקבעו תנאים מתאימים. בשלב זה ובבקשה הנוכחית, לא הוצג מקום עבודה קונקרטי כאמור.

עם זאת, וככל שהמבקש עותר לביטול מוחלט וכליל של תנאי הפיקוח, הרי שאני סבור כי מסוכנותו של המבקש והחשש לשיבוש מהלכי משפט, כפי העולה מכתב האישום, וכעילות מעצר, גם אם עצימותן נמוכה, עדיין קיימות והולמות את התנאים המגבילים המינימאליים בהם נתון המבקש.

באת כוח המשיבה טענה כי משום אמרה של עד תביעה מרכזי שנאמרה באולם בית המשפט, במהלך הפסקה בדיון, על

כי הוא חש סכנה, קיים אף חשש להשפעה על עדים. איני סבור כך. המדובר באמרה שנאמרה בנסיבות בלתי ברורות ועניינה בסכנה בלתי קונקרטית. על כן אין מקום לייחס לה חשיבות בהליך דין.

ככל שהמבקש עותר לביטול הפיקוח בו הוא מחויב להיות נתון במהלך כל שעות היממה, על מנת שיוכל לחפש מקום עבודה אחר, וככל שבצורך זה עסקינן בעת הזו, הרי שאין בכך, לנוכח קיומה של עילת מעצר משום מסוכנות, כדי לבסס הסרת הפיקוח לחלוטין ובכלל.

ככל שהמבקש יגיש בקשה למשיבה להתיר לו לצאת ללא פיקוח על מנת לחפש מקום עבודה, באזור מוגדר שיהיה צפונית לקו הגאוגרפי של פתח תקוה, אזי בשים לב שהמשיבה כבר נתנה לכך את הסכמתה הרי מן הסתם תשקול זאת המשיבה בחיוב. ככל שהמשיבה תתנגד יהיה מקום לקיים דיון במעמד הצדדים.

ככל שהמבקש ימצא מקום עבודה אחר אשר תנאי העסקתו שם יחייבו שינוי בתנאים המגבילים בהם הוא נתון, הרי שאם תוגש בקשה מתאימה, היא תיבחן.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תש"פ, 21 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.